

Q. R. 311, 15

MEMORIAM
 CELSISSIMÆ COMITIS ac DOMINÆ
 DOMINÆ
 HENRIETTÆ
 ELEONORÆ
 S. R. I. COMITIS A PROMNIZ
 NATÆ COMITIS
 AC

DOMINÆ JUNIORIS LINEÆ RVTHENÆ

DOMINÆ PLAVIÆ, DOMINÆ GREIZÆ
 CRANICHFELDÆ, GERÆ, SLEIZÆ
 ET LOBENSTEINII

SEX JUVENES OPTIMÆ SPEI ac INDOLIS
 ORATIONIBVS SOLEMNIBVS

GRATA DEVOTAQVE MENTE RENOVABVNT

VII. IDVS APR. MDCCCLXVI

AD EOS AVDIENDOS

MÆCENATES PATRONOS

ET

FAVTORES

DEMISSE OBSERVANTER ET HVMANITER

INVITAT

M. JO. CHRISTOPHORVS MVLLER
 CONR. LYC. LVCCAV.

LVBBENÆ TYPIS JOANNIS MICHAELIS DRIEMELII.

MEMORIAM
GRASSISSIME COMITIS AC DOMINI
DOMINAE

HENRIETAE
ELEONORAE
S. R. L. COMITIS A PROMINIS
NATAE COMITIS

Themistius
DOMINAE IVNIORE

ΕΥ ΤΩ ΠΟΥΚΙΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΣ ΔΙΑΦΕΡΩΝ ΕΣΤΙ ΘΕΟΣ.

SEX JUVENES OPTIMAE SPEI AC INDOLIS
ORATIONIBUS SOLLEMNISSIS

GRATA DEVOTIVAE MENTE RENOVAVIT

MACENATES PATRONOS

ET
FAVTORES

DEMISSE OBSERVANTER ET INVARIANTER

M. JO. CHRISTOPHORVS WALLER
COMES IUG. IUGUVA

LIBRARIUS TYPI Johannis Michaeles Darsowia

hinc duos annos, ad anniuersaria, memo-
rie B. COMITIS HENRIETTÆ ELE-
ONORÆ S. R. I. COMITIS A PROM-
NIZ NATÆ COMITIS IVNIORIS
LINEÆ RVTHENÆ sacra, prolusio-
ne, DE EO, QVOD IN BENEFICIO
SVMMAM MEREATVR LAVDEM,
receperam, solempni & panegyrica oratione, gravissimis fir-
missimisque argumentis, docere, SVMMAM LAVDEM
DEBERI BENEFICENTIÆ BEATISSIMÆ HENRI-
ETTÆ ELEONORÆ. Cuius laudes publice tunc ex-
ponere litteris dubitabam, quia IPSA, de schola nostra
OPTIME MERITA, dum vixit, ab omni gloriæ conten-
tione, fuit remotissima. Quod tamen consilium, quo mi-
nus explicaverim, impedivit difficilis morbus, qui impro-
viso me fere oppressit. Expectandum itaque erat, dum mu-
neris ratio celebrationem emortualis MVNIFICENTIS-
SIMÆ MATRONÆ dici denuo mihi permetteret. Ista
vero partes cum, alternis demum vicibus, mandatae sint
mihi, tempus, quo pietatem Manibus BEATISSIMÆ
COMITIS debitam declarare possim, iam adesse, ex ani-
mo lator, liberandamque esse fidem publice datam, iudi-
co, ita tamen liberandam, ut, pristino consilio mutato,
quod, habenda, in Summorum Mæcenatum Patronorum-
que Panegyri, oratione, proponendum sumseram argu-
mentum, nunc, detracto oratoris ornatu omni, persequar
his paginis. Quo facto facile elucebit, quod summæ lau-
di cedere solet beneficis, illud de beneficio ILLVSTRIS-
SIMÆ PROMNITIÆ iure meritoque non posse solum,
sed debere etiam adfirmari. Neque quicquam rectius pro-
lu-

lusionis loco pertractandum cenſeo, eo, quod ad dici ſolemnitatem ipſam pertinet, ad quam quid æque ac CELSISSIMI PROMNITIANI NOMINIS gloria pietatiſque qualiscunque declaratio pertinere poſſit, non video.

Sunt quidem, fator, plura, quæ a propoſito detertere me poſſint. Sed iudicia quæque, iniqua etiam, ſubire, quam partibus meis deſuiſſe, videri malo. Rem tamen ipſam prius quam ſuſcipere incipiam, eundem, quo, ante bien- nium, ſummum quod mihi viſum eſt, in beneficiis collo- candis, propoſui ordinem, obſervare me velle, monendum eſſe duco.

Primo itaque loco, Summam laudem beneficio BENE- FICENTISSIMÆ HENRIETTÆ ELEONORÆ debe- ri, ea ratione adducti contendimus, quoniam maximo cuique beneficio plurimum tribuitur gloria. Illud vero, quod euenire poſſe, ne coniciendo quidem præſumere, quod ſperare nullo modo poteramus, in re ſuo nobis ma- ximum eſt beneficium. Maximum a nobis etiam habetur, a quali datum ſit conſiderantibus. Siue enim ad ipſam CELSISSIMAM COMITEM reſpiciamus, ſiue ad IL- LVSTRISSIMÆ RVTHENORVM DOMVS aborigi- nes, quorum ſtirpem, ne altius retrogrediamur, Imperato- rum e Sueuia oriundorum tempora vidiffe conſtat, ſiue PROMNITIAM DOMVM, tot heroibus, belli domi- que inclytiſſimis, toga ſagoque incomparabilem gloriam conſecutiſ, illuſtratam contemlemur, ſiue virtutes MVNI- FICENTISSIMÆ MATRONÆ, quibus via longe lateque inclaruit, atque, poſt fata etiam reſplendefcit, ani- mo penſitemus, ſiue animi dotes, gratiaque, S. Flaminis virtute, conceſſæ, dona perquiramus, ſiue veterum deni- que illibatarumque diuiciarum rationem incemus: ipſam,

co

eo loco, inter mortales, fuisse positam videmus, ad quem ex hac, in qua delitescimus, umbra scholastica, demissa reuerentia suspicere posse, summe gloriosum arbitrabamur, & tantum abest, ut **COMITEM CELSISSIMAM**, de vertice, ad nos despicere velle, expectauerimus, ut, vel in mente tale quid concipere, arrogans de nobismet ipsis persuasio nobis esset visa. Plurimum itaque ponderis, beneficio, quo bonas artes exornauit, **ILLVSTRISSIMÆ LEGATRICIS** dignitate, accedit, quod hoc quoque respectu maximum est, summæque laudes illi debentur.

Non minorem tamen, interna specie, existimationem promerentur, quam, quæ sit maxima, quippe quæ, summo iudicio, accuratissima consideratione constantissimeque collata sunt, id quod, ex ipsis testamenti tabulis, unicuique iudicatu erit facillimum. Inde fit, ut benefacta hæc, non solo pondere suo, sed, interiori etiam natura suæ bonitate, sint maxima. Dux res hic coeunt, quæ, Seneca auctore, beneficium efficiunt. Prima, liberalitatis magnitudo, Non enim sunt, quæ largiri voluit, **MVNIFICENTISSIMA COMES**, infra beneficii mensuram. Deinde accedit nostra causa, ad quos peruenire voluit liberalitatis suæ munus. Lubens illud tribuit, atque percepit, ex munere isto, Suo, vere Diuinum gaudium, licet vix unus alterue percepti, de futuris munificentiae fructibus, gaudii, testis esse potuerit. Cumque, quantum sit beneficium, referat, qua ratione illud interpreteretur iudex, quam, quæso singularis bonorum omnium consensus, in laudando eo exitit, quot applausus, quot elogia auribus percipere licuit, ita, ut, quicquid de magnitudine beneficii fingi possit, id omne, **CELSISSIMÆ COMITI** tribui solet.

At, quantæ, ex ea parte, benefactis, quæ celebramus, accedunt laudes, quod, consuetudine beneficentiæ, paratior

tior facta erat **BEATISSIMA HENRIETTA ELEONO-**
RA & exercitior ad bene, de multis, promerendum.
Expolita sunt usu, quod vere dici potest, *nares separata* **CEL-**
SITVDINIS EIVS, elaboratiora facta sunt & maturiora,
omnes ut adeo numeros habeant, omnisque generis laude
non possint non haberi dignissima. Quam vero ad largien-
dum exporrecta manus **EIVS** nunquam conquieuit. Lo-
quitur istam liberalitatem Drekena, quam laudatissimarum
virtutum sedem ac domicilium constituerat. Loquuntur do-
mestici, post mortem, deuinissimi. Loquitur vicinia,
quæ nunquam prædicare illam desinet, &, uti percepimus,
vel in oris longe remotissimis, munificentia ista usu exer-
citata non ignota foret, nisi, testis nomine, quæ fecit bo-
na, ignorari, quam laudum præconia pati, maluisset **IL-**
LVSTRISSIMA, quæ ad Suxæ causæ commoda referre
solebat nihil. Patebat **DOMVS PROMNITIA** egentibus
tantum non omnibus, quorum egestati ita succurrebat, ut
eam, miserorum omnis generis refugium merito diceret
circumiacens regio. Parentibus orbis matrem **SE, CEL-**
SISSIMA MATRONA, præbebat **INDVLGENTISSI-**
MAM. Si cui tecta cum utensilibus, flammæ consum-
fissent, paratam **EIVS** videbat manum, quæ damni partem
refarciret. Patria quis carebat, atque seminaudus, domo
sua bonisque, eiectus & exturbatus, cum cara coniuge li-
berisque vagabatur, læso, in primis, libero sacrorum iu-
re, summa liberalitate, a **COMITE PROMNITIA**, ad-
iutus, patriam iam dum sibi restitutam esse, putabat. Com-
plura millia enumerares miserorum, quos opibus, consi-
liis, solatioque auxit, confirmavit & crexit.

Atque eum quidem in modum adiuuit omnes, ut **ILLI**,
in æternum, obstrictos sese, sua voluntate, profiteantur.
Vsu tot fere annorum, quot vixit, in distribuendis be-

ne.

efficitis, strenue se exerceat, & nullus adeo extirret, cuius
sortem non sit commiserata. In maioribus tamen benefi-
ciis collocandis, summo studio eligendos putauit eos, de
quibus virtus, cum ante acta vita, bene sperare sinebant.
Ilo, ceteroquin, iudicio sic usa est, ut, quos nondum sa-
tis idoneos inueniret, pulchris exemplaribus propositis, emen-
dandi non omnem plane spem abiiceret. Etenim, cum
immanueta animalia, cura, quæ iis adhibeatur, mitesce-
re posse, sciret, hominum deprauatos mores beneficiis
corrige posse, & ipsos ad meliorem frugem reuocari, non
penitus desperabat. Exercitata, largiendi consuetudine,
ad etiam erat consecuta, ut Summo bonorum omnium au-
tori, Deo, honor dando exhiberetur, quod rei totius sum-
ma est & caput. Hoc enim pacto demum alienis necessi-
tatis recte subueniri & insignem utilitatem conciliari pos-
se, sciebat, si, Numine Suo, Deus adfuerit beneficentiæ,
cuius Solius auxilio fructus dantis fini queant respondere.
Vnde factum est, ut munificentia, quæ præstitit opera,
ad quam hominibus datum est, ut peruenire possent, vir-
tutem, ad illam peruenisse videantur. Neque quisquam ali-
am, nisi hanc summæ perfectionis gloriam præsumet, de
beneficio, quod pie prosequimur, cum illud sexagenaria
MATRONA, longo vitæ usu, liberalitati adsuefacta, non
multo ante obitum, testamenti tabulis mandauerit. Non
pertinet ista munificentia, nisi ad honorem Dei amplifican-
dum & longe abest, ab illa, vana ambitionis ostentatio.

Contra ea, sincerus in Deum amor atque utilitas, mul-
ta postsecula, aliis adferenda, omni ex parte, ex illa elu-
cet, ut adeo dubitem, an quicquam perfectius, quod-
que omnes numeros habeat, ipsa sapientia possit effingere
et virtus.

Concedimus tamen & largimur ILLVSTRISSIMÆ
COMITIS istam munificentiam, plurima laude, caritu-
ram esse, nisi, quæ ad singulos in se spectat, ad uniuersos
atque ad rempublicam pertineret. Agedum, videamus
paucis, quem ad modum rem examinaturis sic quoque,
laude, non possit non, dignissima videri, quam modo
nominauimus, munificentia. Neque multa inuestigatione
opus esse credimus, sed eos modo noscendos, in quos
beneficia conferri voluerit, quibus cognitis, non in sin-
gulis omnem spem positam fuisse, sed ad rempublicam &
quod idem est, ad uniuersos illam progredi, facile patebit.
Sunt vero illi iuuenes Equestris & ciuilibus ordinis altiorum
scientiarum studiis occupati tum etiam alii in inferiorum
scholarum umbra defudantes. Isti omnes Diuinarum hu-
manarumque rerum cognitionem, in qua continetur Dei
& hominum communitas & societas inter ipsos, totius
vitæ finem sibi proposuerunt. Iam vero omnes, qui men-
tem suam cognoscendis Diuinis humanisque rebus exco-
lunt, negotium in se suscipiunt, singulis quidem, sed
omnibus etiam in uniuersum profuturam & reipublicæ.
Quare, quod a communitate ducitur officium, maximum
est, eam ob causam, quia toti humano generi utilitatem
adfert magnam. Singulorum itaque commodis fauet, qui
promouet eorum studia, qui reipublicæ in posterum pro-
desse cupiunt, ornat tamen etiam omnem ciuitatem, quæ-
que vinculo societatis coniuncta est, ipsam humanitatem,
sibi que facinore tam egregio, summam, iure quodam suo,
laudem comparat. Qua eadem dignissimam SESE fitit
BEATISSIMA COMES. Cuius tamen beneficentia ideo
maxime pertinere videtur ad rempublicam, quia iuuenes
beneficio adiuti ciuitati adiuuentur iis sancti muneribus,
qui-

quibus prodesse possint sibi suisque ac multitudini. Quod in primis valet de iuuenibus, Illustri loco natis qui, quò magis, maiorum suorum luce, resplendent, eo facilius illis, ad maturiorem aetatem ubi peruenerint, ad Regum Principumque senatus, accessus patet, rogati vel sagati reipublicæ præsumt, bella inferunt & de pace paciscuntur, cum exteris, mercaturam consiliis adiuuant, periculis præueniunt eaque propellunt, ciuibus ius statuunt, patriamque locupletant, &, quod Flacci musa cecinit,

tot sustinent & tanta negotia

res patrias armis tutantur, moribus ornant,

legibus emendant

Cum itaque tot tantique sint fructus beneficiorum, quibus studiosorum iuuenum diligentia excitatur, fouetur & ornatur, non difficile iudicatu erit, pariter ad commoda singulorum atque ad ipsam rempublicam pertinere, munificam, in magistros, voluntatem, quibus, tanquam instrumentis, opus est, ut optimæ excolantur artes. In publica itaque, verendum esset, ne peccemus commoda, si multum dubitemus, BEATISSIMÆ HENRIETTÆ ELEONORÆ, optime de singulis, optime de vniuersis atque de republica promerenti, summos decernere triumphos. Iustus enim, teste Tullio, & verus triumphus est, cum, bene de republica meritis, testimonium, a consensu ciuitatis, datur. Qui, ea quoque de causa, Illi debentur, quia latissime patent in nos collata beneficia.

Probe quidem videmus, eo loco nos hic versari, quo reperere liceret cuncta, quæ priori loco sunt prolata. Sed facile supersedebimus hoc labore, in primis, quod alia multa, a prioribus longe diuersa, ultro sese nobis offerunt. Nimirum latissime patent perpetuæ liberalitatis beneficia, quæ, temporis successu, a pluribus percipiuntur. Quam vero vellent, ut voto mihi expetere liceret, ut præsentio aliqua

B

qua

qua rerum futurarum in animo inesset meo, qua adiutus
secula percurrere possem, quæ consilio Diuino destinata,
rerum vniuersitati superiunt, ad diem illum mundi fata-
lem, quo, vt Seneca verbis vtar, omnia, ingentibus inter-
uallis diducta & disposita, stationes suas deserent, quo,
subita confusione rerum orta, sidera sideribus incurrerent, &
rupta rerum concordia, in ruina labentur, quo, deni-
que, contextus velocitatis citatissimæ, in tot secula, pro-
missas vices, in medio itinere, destituer, repentinoque
concremabuntur omnia incendio. Quam vellem, vt, se-
culorum istorum gnarus, animis Lectorum simul fittere
possem numerum magistrorum, iuuenumque, in acade-
miis, nostroque hoc ludo literario, versantium, in qui-
bus, beneficiis suis, subleuandis, Gratiosa MVNIFICEN-
TISSIMÆ COMITIS voluntas se explicuit, na, omnes,
istum admirati numerum, latissime patere ista beneficia, me-
cum confiterentur. Ponamus iam, quod nulli, licet animus
non presentiat in posterum, poterit esse obscurum eorum
neminem perperam adfectum esse se & auctum liberalitate,
videri velle, omnesque, summa opera, in eo enixuros esse,
vt bene, in bonos collocata appareat, magistros omnes,
denta curarum parte, magis excitatum iri ad iuuentutem
rite educandam iuuenes ad vnum omnes, largitate BEA-
TISSIMÆ HENRIETTÆ ELEONORÆ ornatos, di-
gnos fieri & paratos, qui domi militiaque, in sacra &
ciuili republica, apud ciues & exteros, magnas res gerere,
ac rerum coelestium dispensatores, cum fructu & laude,
esse possint, quodque suum cuique est, legum periti tri-
buere sciant, qui denique, infirmam corporis valetudi-
nem pristinae restituunt saluti: quam augebitur eorum mul-
titudo, quibus profuerunt PROMNITIANA beneficia?
Habeant suas laudes, pro meritorum numero & excellen-
tia, qui ea, in ciuitates conferunt benefacta, quorum vir-
litas

litas ad magnam vel maximam ciuium partem peruenit, parentibus orbos, pauperes, senio, morbis, militia, maribus traiectis, & re nautica confectos, infantes expositios, regionum inhabitatarum nouos incolas iuuent, habeant suas laudes, nobis tamen non postremo loco ponendi esse videntur, qui rem scholasticam promouent, atque bonarum artium alumnorum rebus adfectis succurrunt, laudesque, inter eos, non minimas **BEATISSIMÆ PROMITITÆ** sed maximas esse tribuendas putamus.

Quas easdem merito Suo illi dari cognoscimus, quæ exemplo Suo plurimas adferat reipublicæ litterariæ commoditates. * Exempla vti obsunt saepe prauorum, ita profunt bene meritorum. Ad hæc facta omnia tanti æstimantur, quantus est ipse, a quo proficiuntur. Antiqua quidem exempla plurimum habent autoritatis ad probandum & iucunditatis ad audiendum, sed nostræ etiam ætatis, magnæ sunt utilitati. Tanquam in speculo ornare & componere, exemplaribus propositis, vitam nostram, ad alienas virtutes, docemur. Certe nunquam præceptis aut sermonibus tantum proficitur, quantum magnis aliorum exemplis. Etenim, vt formam aliquam cera recipit, ex impressione figilli, sic vita hominum informatur, ex intuitu exemplorum, quæ altius menti inhaerent, quæque facienda suadent, atque actionibus præeunt, in quibus tuto vestigia ponantur. In quibus hoc præcipue salubre & fructiferum, omnis exempli documenta, in illustri loco, posita intueri. Quæ cum ita se habeant, quanta quæso laude digni sunt, qui præeuntes egregie factis, lucem præferunt aliis, & ex vita hæc emigrantes relinquunt quod alii imitentur. De proposito **ILLVSTRISSIMÆ HENRIETTÆ ELEANORÆ** exemplo nunc videamus. **RVTHENÆ DOMVS CELSISSIMI MAIORES**, in tam excelso loco
B 2 Eam

† vid. Reinhardi Theat. Prud. Præf. II. & passim alibi

Eam collocauerant, vt, cum ILLVSTRISSIMIS Ger-
maniae PERSONIS non comparanda tantum, sed Illis eti-
am æquiparanda esset. Accedebat PROMNITIÆ DO-
MVS splendor, qui summus adeo est, vt, cum SERE-
NISSIMA DOMO SAXONICA, foedere coniugali, quo
minus uniti sint PROMNITII, nihil impediuerit. Nec mino-
re claritate refulgebat ex coniunctione cum ILLVSTRIS-
SIMA atque CELSISSIMA VILELMINA LVISA CONSTAN-
TIA COMITE AC NOBILI DOMINA LIPPIENSI * que LE-
CTISSIMA THORI SOCIA FILIO SEYFRIEDO CELSISSI-
MO COMITI, in matrimonium, collocabatur. Quare splen-
dor tot SERENISSIMARVM ILLVSTRISSIMARVM-
QUE DOMORVM in MVNIFICENTISSIMA MA-
TRONA vnitus tam præstans erat, quam qui præstantis-
simus

* Vix dici potest, quanto mœrore adfligamur, nupero trifi-
que nuncio, ILLVSTRISSIMAM VILELMINAM LV-
ISAM CONSTANTIAM, Kliefchdorffii X. Kal. Mart.
h. a ex hac vita ereptam esse. BEATISSIMA COMES
filia erat ILLVSTRISSIMI FRID. CAROLI S. R. I.
COMITIS & NOBILIS DOMINI LIPPIO-BISTER-
FELDENSIS, quam ex CELSISSIMA BARBARA ELE-
ONORA COMITE SOLMSIO-BARVTHINO procre-
auerat. Beatissime Defuncta nata erat Iphis Idibus Iul. A.
cl. b. cc. XXXIII. In matrimonium collocabatur XVII.
Kal. Sept. A. cl. b. cc. LIV. CELSISSIMO SEYFRIEDO,
S. R. I. COMITIPROMNITIO, eoque mortuo com-
plures viduitatis annos compleuit, donec pridie Kal.
Febr. pr. a. nuberet ILLVSTRISSIMO CELSISSIMO-
que IOANNI CHRISTIANO II. S. R. I. COMITI
SOLMSIO-BARVTHINO. Forti animo constanti-
que huic vitæ Eam valedixisse, testantur, qui longo
morbo implicitam tabescentemque circumstiterunt.
Corpus exanimatum Baruthum in Saxonia translatum
in sepulcro COMITVM SOLMSIO-BARVTHINO-
RYM esse conditum, accepimus.

finis. Suum itaque esse censebat, vt, exemplo liberalitatis, quam virtutem quasi propriam habebat, prælucet aliis, Illustri præcipue loco natis, vt vestigia viderent, quæ sequerentur, & haberent, quod imitarentur. Non potest fieri, quin emolumento sit, rei literariæ exemplum Eius aliique, successu temporis, existant qui nouo, ab IPSA tamen BEATISSIMA COMMITTE deriuato exemplo, amplectantur Lyceum nostrum, foueantque alumnos bonarum artium cupidos. Quicquid vero utilitatis inde ad scholam perueniat, quicquid boni futura ætas, tanquam ex penu proferat, illud ILLUSTRISSIMO liberalitatis exemplo nos debere, publice profitebimur.

At vero a gloria æstu liberam, & a vana iactantia prorsus alienam fuisse PROMNITIAM COMMITTEM, vt adeo, quæ viua præstiterit opera, amoris & liberalitatis plena, recta ea esse voluerit, operumque istorum maxima & splendidissima, post mortem demum, vt in vulgus spargerentur, testamenti tabulis, provide cauerit, quantas meretur laudes! Longe absit a quois factorum Eius æquo iudice, vt præmiis, inter cœlites, comparandi, in suspicionem illam vocare velit, vt multo magis familiarissima Ei fuisse effata illa Sanctissimi Flaminis, quibus, nullo intercedente nostro merito, futura vitæ præmia, ex manu iudicis, nihil boni, præter se ipsum, atque a se effecta, agnoscentis, expectare iubemur, nemini sit dubium. Nullam itaque, in decretorio illo iudicio, laborum operumque mercedem promeritam norat, hac mente, ad largiendum animum inducens suum, vt ad amplificandam Dei rerumque Diuinarum sapientiæque cognitionem, opum Suarum partem infunderet, quas Largitori Supremo debere adfirmabat, vt, secundo loco, reipublicæ, cui, si a Deo discesseris, plurimum referimus acceptum, commoditates quam plurimas adferret, ne denique beneficiendi vllam amitteret occasionem. Nos quidem vltimam voluntatem PIENTISSIMÆ COMMITIS inspicientes, Sux laudis, nullo modo, studiosam fuisse, reddimur certiores, quod memorie Sux prædicationem publicamque laudum Suarum celebrationem nullam, sed fidem proficiendique studium magistris, iuuentuti vero studiosæ, mentem recti consciam, operamque, in bonis artibus ac scientiis, indefessam iniunxerit. Hoc ipsum erit, quod Diuini beneficii memoriam ab omni obliuione tuebitur & con-

seruabit. Hoc alios, nihil, sua ipsorum causa, facere docebit. Hoc, ab omni laudis audivitate alienissima HENRIETTÆ ELEONORÆ perennantem famam pariet & gloriam æternam.

Quibus propositis, certi, Deum, qui ne aquæ quidem data sitienti guttulam, sine præmio, subministrari, se velle, adfirmavit, æterna munera eademque amplissima MVNIFICENTISSIMÆ COMITI præbere, pia adiungimus vota, vt liberalitatem hanc tot fructus Deo probati sequantur, quot, quæ supersunt, mundo perituro, secula, sequi patiantur. Reliquum est, vt, declamationes qui habituri sint, luuenes nominem, & argumenta, quibus, in loco rotius scholæ deuotissimam, DOMIBVS ILLVSTRISSIMIS, mentem declaratum ibunt, quoque ordine dicturi sint, exponam. Primus itaque.

JO. GOTTLÖB PETRICK. CALOV. LVS.
BEATISSIMÆ VILELMINÆ LVISÆ CONSTANTIÆ
S. R. I. COMITI A SOLMS natæ S. R. I. COMITI &
NOBILI DOMINÆ LIPPIENSI, Latina Oratione soluta,
parentabit

JO. SAMVEL PETERMANN, VETSCHOV. LVS.
Gaudium adumbrabit, quo, HENRIETTA ELEONORA
S. R. I. COMES A PROMNIZ, adfcitur, ex confirmata cum BEATISSIMA NVRV, nec unquam in æternum
finienda familiaritate, Carmine Teutonico.

JO. AVG. ERNEST. MERCKER, SVNIC. SAXO.
de gaudiis B. SEYFRIEDI S. R. I. COMITIS A PROMNIZ, ob amplificatum, ingressu nupero CARISSIMÆ CONIGVIS chororum coelestium, perceptis, Orationem habebit Teutonicam.

CHRISTIANVS FRID. ZEHE, VETSCHOV. LVS.
gaudium, quod ex cognatis familiaribusque, in coelesti vita, reuisis, percipient beati, representabit Carmine Latino Heroico.

CAROLVS AVGVSTVS ROEDELIVS. LIBEROS. LVS.
Questionem soluere tentabit: Numquid beati resciscere & discernere possint, citiusne an serius ad coelestia gaudia sequantur cari relicti? Oratione in Lingua Patria habenda. Tandem.

CHRI-

CHRISTOPHORVS CAROLVS MEYENBERG

SÖNNEWALDA LVS.

*Quantum differant Beatorum Cælitum gaudia, a gaudio huius
seculi, Oratione Latina Soluta monstrabit.*

VOS itaque, MÆCENATES PATRONI & FAV-
TORES, fauete studiis pietatique, quam luuenes cras H.
C. Q. C. præstabit, præsentisque, illos, ad maiora
quæuis excitate. P. P. Nonis Apr. A. R. S. clb lb ce LXV.

TEXT zur MVSIC

Vor denen Reden
CONCERTO

Choro

Christen, die sich trennen müssen,
Pfleget ihr Trauren zu verüssen,
Dass der Tag gewiß erscheint,
Welcher ihre liebsten Freunde,
Trog dem Tod, der Menschen Feinde,
Bey dem Stuhl des Lamms vereint.

Recit.

Die Seele kriegt
Den Vortheil freylich erst,
Wenn Freunde sich zusammen finden,
Und, in der Ewigkeit, verbinden.
Doch folgt der Leib auch nach, wenn er den Tod besiegt.

A R I A.

Seelen, die ihrs schon empfunden,
Wie verbunden,

Dort,

Dort, der Freunde Freundschaft sey,
 Köntet ihr es uns erzählen,
 Wie die Seelen,
 Ohne Tand und Heuchelen
 Ewig sich, in reinem Lieben,
 Bey **GOTT** üben,
 Würde nicht, die uns gefällt,
 Alle Freundschaft, auf der Erden,
 Eitel werden,
 Weil sie leicht in nichts verfällt.

Nach geendigten Reden
 Duetto.

Mögen doch Freunde die Erde verlassen,
 Wird gleich, im Sterben die Liebe gestört,
 Werden doch alle sich wieder umfassen,
 Die hier auf Erden zusammen gehört!
 Dort, in den Hütten der Selgen Gerechten,
 Knüpft **GOTT** ein vestes und dauerndes Band,
 Welches, in Liebe, von allen Geschlechtern,
 Die sich, im Leben, mit Freundschaft verwannt,
 Wieder vereinet als Himmels Genossen,
 Wenn sie die Tage nur selig beschlossen.

Choral.

Da wird seyn das Freuden Leben,
 Da viel tausend Seelen schon
 Sind mit Himmels Glanz umgeben,
 Dienen **GOTT**, für seinem Thron.
 Da die Seraphinen prangen,
 Und das hohe Lied anfangen:
 Heilig, heilig, heilig heißt
GOTT der Vater, Sohn und Geist.

1108

* * *

ULB Halle
007 417 322

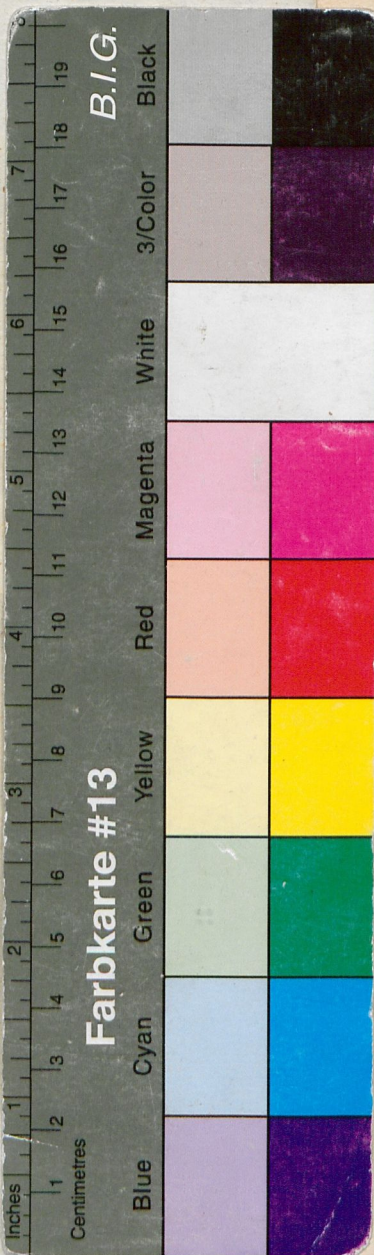
3

Mg 1070 BK

MG

MEMORIAM
 CELSISSIMÆ COMITIS AC DOMINÆ
 DOMINÆ

HENRIETTÆ
 ELEONORÆ

S. R. I. COMITIS A PROMNIZ
 NATÆ COMITIS
 AC

DOMINÆ JUNIORIS LINEÆ RVTHENÆ

DOMINÆ PLAVIÆ, DOMINÆ GREIZÆ
 CRANICFELDÆ, GERÆ, SLEIZÆ
 ET LOBENSTEINII

SEX JUVENES OPTIMÆ SPEI AC INDOLIS
 ORATIONIBVS SOLEMNIBVS

GRATA DEVOTAQVE MENTE RENOVAVNT
 VII. IDVS APR. CID ID CC LXVI

AD EOS AVDIENDOS

MÆCENATES PATRONOS

ET

FAVTORES

DEMISSE OBSERVANTER ET HVMANITER

INVITAT

M. JO. CHRISTOPHORVS MVLLER
 CONR. LYC. LVCCAV.

LVBENÆ TYPIS JOANNIS MICHAELIS DRIEMELII.

